अब्रवीत् त्रिदशान् सर्वान् समेतान् धर्मसंस्थितान् ।
भयं त्यजत भद्रं वो हितार्थं युधि रावणं ॥ ४३ ॥
सपुत्रपौत्रं सामात्यं समन्त्रिज्ञातिबान्धवं ।
हत्वा क्रूरं दुराधर्षं देवर्षीणां भयावहं ॥ ४४ ॥
दश वर्षसहस्राणि दश वर्षशतानि च ।
वत्स्यामि मानुषे लोके पालयन् पृथिवीमिमां ॥ ४५ ॥
ततो देवर्षिगन्धर्वाः सरुद्राः साप्सरोगणाः ।
स्तुतिभिर्दिव्यरूपाभिस्तुष्टुवुर्मधुसूदनं ॥ ४६ ॥

तमुद्धतं रावणमुग्रतेजसं
प्रवृद्धदर्पं त्रिदशेश्वरद्विषं ।
विरावणं साधुतपस्विकण्टकं
मनुष्यतामेत्य निहन्तुमर्हसि ॥ ४७ ॥

इति बालकाण्डे रावणबधोपायो नाम चतुर्दशः सर्गः
॥ १४ ॥

Digitized by Google